

Извади гребенъ филдишенъ,
Тѣ си косица решеше,
Па на косица думаше:
„Милата моя косица,
Де ли ща да са развява?“
Току бѣ това думало,
Среща му идатъ сеймени,
До де млатъ Гого да фанатъ,
Деветъ планини минаха,
Десета Гого фанаха.
До де му рѣце врѣзаха,
Деветъ конопе скинаха,
Съ десета рѣце врѣзаха;
До де му глава юзеха,
Деветъ кѣлѣче строшиха,
Съ десета глава осекле,
Тѣ ъ са въ Черпанъ занеле,

На чаршия-та поболе.
Друми помина бабичка,
Па на главица думаше:
„Милата баби косица!
И него майка гледала.“
А сеймене ѝ думаха:
„Аферимъ, бабо, аферимъ,
Арна си сина имала,
До де млатъ Гого да фанемъ,
Деветъ планини минахме,
Десета Гого фаняхме;
До де му рѣце врѣзахме,
Деветъ конопе скинахме,
Десета Гого врѣзахме;
До де му глава юзехме,
Деветъ кѣлѣче строшихме,
Съ десета глава юзехме.“

150.

Яна и Гюро тарговче.

отъ Прилепъ.

Продавала съ 'уба'а Яна
Само за Яна деветъ хиляди,
За рамна става десетъ хиляди,
За бѣло лице единадесетъ,
За бѣло гърло до дванадесетъ,
За цѣрни очи до тринадесетъ,
За тѣнки веги четирнадесетъ,
За руса коса до петнадесетъ.
Кой ъ зацени, не ъ доцени,
Дури ми дойде Гюро тарговче,
Той ъ зацени, той я докупи,
Си ъ отнесе во свои дворѣ
И тѣ нарѣча на своя майка:
„Арно да гле'ашъ 'уба'а Яна,
Утро да давашъ люта ракіа,
Люта ракіа благи яболка;
Да не ъ пущашъ со невести-те